

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου, το σχολείο μας είχε τη χαρά να φιλοξενήσει τη Θεατροπαιδαγωγό του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων, Βίκυ Ιακωβάκη. Σε μια ημέρα γεμάτη μαγεία, αφήγηση και δημιουργική έκφραση, οι μαθητές μας ταξίδεψαν στον συναρπαστικό κόσμο των παραμυθιών, ανακαλύπτοντας πολύτιμα μηνύματα για τη φιλία, τη διαφορετικότητα και τη δύναμη των συναισθημάτων. Μέσα από θεατρικό παιχνίδι, έζησαν την κάθε ιστορία, έγιναν ήρωές της και

ένιωσαν τη ζεστασιά που γεννά η αλληλεγγύη και η αποδοχή. Για τους μαθητές της Α' και Β' τάξης, η ιστορία του Φούφι, του μικρού αρκουμπακίου, ζωντάνεψε μέσα από τις σελίδες του παραμυθιού «Το Αρκουμπάκι» της Ρένας Ρώσση-Ζαΐρη. Ο Φούφι, διαφορετικός από τα υπόλοιπα αρκουδάκια, έβλεπε τα κουμπιά του ως εμπόδιο που τον χώριζε από τον κόσμο. Έτσι, συντροφιά του έγιναν ο φόβος, ο θυμός και η ανησυχία. Όμως, όταν αποφάσισε να χαρίσει μερικά από τα κουμπιά του στη Ζιλίντα, την όμορφη αρκουδίτσα με τη ροζ χνουδωτή γούνα, ανακάλυψε τη χαρά της προσφοράς, την περηφάνια της αποδοχής και τον ενθουσιασμό της φιλίας. Οι μαθητές των μεγαλύτερων τάξεων (Γ', Δ', Ε', Στ') βυθίστηκαν στην τρυφερή αλλά και συγκινητική ιστορία του «Τρυφεράκανθου» της Ελένης Πριοβόλου. Στο απέραντο λιβάδι, γεμάτο στάχια και ανεμώνες, ζούσε ένας ιδιαίτερος μικρός ήρωας. Αν και διαφορετικός, έβρισκε συντροφιά στον ήλιο, το φεγγάρι και τον άνεμο. Όμως, τα υπόλοιπα ζωντανά του λιβαδιού γελούσαν μαζί του, και τα πειράγματά τους τον

πλήγωναν βαθιά. Σε μια απέλπιδα προσπάθεια να προστατευθεί, ζήτησε από το ξωτικό του δάσους να τον κάνει ακανθόχοιρο. Τώρα όμως, παρότι η καρδιά του παρέμεινε τρυφερή, τα αγκάθια του κρατούσαν τους πάντες μακριά. Η μοναξιά του μεγάλωσε, και τότε συνειδητοποίησε πως η πραγματική του δύναμη δεν βρισκόταν στην αλλαγή, αλλά στην αποδοχή του εαυτού του.

Μέσα από αυτές τις υπέροχες ιστορίες, οι μαθητές μας δεν άκουσαν απλώς παραμύθια – τα έζησαν! Αναγνώρισαν τα δικά τους συναισθήματα, είδαν τη δύναμη της φιλίας και της κατανόησης και κατάλαβαν πως η διαφορετικότητα είναι πλούτος και όχι εμπόδιο. Μια μέρα γεμάτη συναισθήματα, σκέψη και χαμόγελα!

Σας ευχαριστούμε πολύ κ. Βίκυ και σας περιμένουμε ξανά!